

Received: June 30, 2026

Revised: August 24, 2026

Accepted: August 27, 2026

การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

The Development of Public-Mindedness in Grade 2 Students
Using Storytelling Podcast Series

นายบุญญฤทธิ์ เจริญสูง*

นางสาวทิพย์นที ญาณโสภณ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) boonyarit.j@rumail.ru.ac.th

Boonyarit Jaroensalung*

Thipnatee Yansopon

Ramkhamhaeng University, Demonstration School Bangna Campus

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่องการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพชุดนิทานพอดแคสต์ “ก๊วนป่วนเมือง” และ 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม โดยเป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดนิทานพอดแคสต์ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติวิเคราะห์ความแตกต่าง (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การตรวจสอบคุณภาพชุดนิทานพอดแคสต์ “ก๊วนป่วนเมือง” ผลปรากฏว่าทุกหน่วยการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมอยู่ที่ 4.50-5.00 (เหมาะสมมาก) 2) คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.70 (S.D. = 8.61) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.17 (S.D. = 2.22) และมีค่า t-test เท่ากับ 12.44 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีจิตสาธารณะหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์สูงกว่าก่อนได้รับ การจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: จิตสาธารณะ; นิทานพอดแคสต์; นักเรียนประถมศึกษา

Abstract

The research entitled “The Development of Public-Mindedness in Grade 2 Students Using Storytelling Podcast Series” aimed to: 1) develop and evaluate the quality of the podcast storytelling series "Khuan Puan Mueang", and 2) study the development of public-mindedness in Grade 2 students before and after implementing learning management using the podcast storytelling series. The research sample consisted of 34 Grade 2/2 students enrolled in the second semester of the 2025 academic year at Ramkhamhaeng University Demonstration School, Bangna Campus, selected through cluster random sampling. This study employed an Action Research design and a pre-experimental design. The research instruments were categorized into two types: experimental instruments, which included 8 units based on the podcast stories; and data collection instruments, which comprised a public-mindedness characteristics assessment form. Data were analyzed using mean, percentage, standard deviation, and a dependent t-test.

The results of the study are as follows: 1) the quality evaluation of the podcast story series showed that all learning units achieved high appropriateness, with mean scores ranging from 4.50 to 5.00 (Very Appropriate; 2) the pre-intervention mean score for the Grade 2 students' desired characteristics regarding public-mindedness across all four dimensions was 76.70 (S.D. = 8.61), whereas the post-intervention mean score reached 94.17 (S.D. = 2.22). The t-test value was 12.44, demonstrating that students' public-mindedness after learning through the podcast story series was statistically significantly higher than before the intervention at the .05 level.

Keywords: Public-mindedness; Storytelling podcasts; Elementary school students

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายมิติ ทั้งด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และวิถีชีวิต ส่งผลให้ค่านิยมและพฤติกรรมของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เติบโตในยุคดิจิทัล จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ผ่านมา สังคมเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และทักษะทางสังคมของผู้เรียนมากขึ้น เพื่อให้เด็กมีความพร้อมในการพัฒนาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีในสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่คาดเดาได้ยากของโลกในอนาคต (Buasawan, 2024) โดยหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐานด้านสังคม เช่น การมีน้ำใจ การเคารพกฎ การช่วยเหลือผู้อื่น การทำงานร่วมกับเพื่อน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งเป็นรากฐานของการเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต (Office of the Basic Education Commission, 2025) สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดจิตสาธารณะเป็นหนึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นค่านิยมและคุณธรรมที่สถานศึกษาปลูกฝังเพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (Ministry of Education, 2017) จากการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา โดยครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะน้อยกว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญพัฒนาและปลูกฝังให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจิตสาธารณะที่ดีมากยิ่งขึ้นไป

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีการออกแบบที่เป็นระบบ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านเจตคติ เป้าหมายสูงสุดคือผู้เรียนสามารถนำค่านิยมที่จัดเป็นระบบแล้ว มาปฏิบัติจนเป็นนิสัยได้ (Khlaisang, 2020) เรื่องเล่าและนิทานมีพลังในการดึงดูดความสนใจของเด็กในทุกช่วงวัย การเสริมสร้างทักษะชีวิตให้แก่เด็กที่มีอายุระหว่าง 6-8 อาจเป็นเรื่องยาก แต่การใช้นิทานเรื่องเล่าสามารถช่วยให้การทำงานของครูง่ายขึ้นได้ อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและความสุข (Kaur, 2024) การใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังที่ Mungkhunkhot & Nakhunsong (2022) ได้ใช้กิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ผลปรากฏว่าพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน สอดคล้องกับ Suwannawong & Nanthasri (2021) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานคุณธรรม พบว่าหลังจากการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้การเล่านิทานคุณธรรม มีผลการสังเกตคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัยและผลการวัดคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งทำให้เห็นว่าการใช้นิทาน ในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับปฐมวัย แต่ยังไม่ค่อยพบเห็นการใช้นิทาน ในการพัฒนานักเรียนระดับที่สูงขึ้นไป จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้นิทานในการพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาที่ต้องการใช้สื่อเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และการเล่าเรื่องเพื่อเชื่อมโยงกับชีวิตจริง ซึ่งนิทานจะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนจับประเด็นและวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ให้ดีขึ้น และช่วยทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการ (Bangpakok Samutprakan Hospital, 2021)

พอดแคสต์ (Podcasts) เป็นรายการเสียงที่เผยแพร่ ในสื่อออนไลน์ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ในกลุ่มผู้ฟังที่มีอายุน้อยตั้งแต่ช่วงล็อกดาวน์เป็นต้นมา ซึ่งครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบการเรียนทางไกลและในห้องเรียนได้ (Clark & Picton, 2020) การใช้พอดแคสต์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถ ถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างเข้าถึงง่าย ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และความมีส่วนร่วมของนักเรียน อีกทั้งยังการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบด้านเสียงและเรื่องเล่าที่น่าติดตามช่วยให้

ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จำได้ง่ายและสมจริงยิ่งขึ้น (Soares, 2026) ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาคุณธรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของนิทานพอดแคสต์ โดยมุ่งหวังว่าผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรมด้านจิตสาธารณะให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพชุดนิทานพอดแคสต์ ชุด “ก๊วนป่วนเมือง”
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคปกติ ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 105 คน กลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) จากนั้นใช้วิธีจับฉลากหรือสุ่มอย่างง่าย เลือกห้องเรียน 1 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งทั้ง 3 ห้องเรียนเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนความสามารถในการเรียนรู้ ผลปรากฏว่าสุ่มได้ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2

การสร้างเครื่องมือ

การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาชุดนิทานพอดแคสต์โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตสาธารณะ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานและสื่อพอดแคสต์

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาด้านจิตสาธารณะ 8 ด้าน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ การพูดความจริง การเสียสละ การปลอบใจ การรักษาส่วนรวม การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การรักษาทรัพยากรส่วนรวม และการแบ่งปัน เพื่อกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 พัฒนาชุดนิทาน จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมจิตสาธารณะ 4 ด้าน โดยในแต่ละเรื่องใช้เวลา 15-20 นาที ดังนี้

ด้านที่ 1 การมีจิตสาธารณะต่อเพื่อน ประกอบด้วยนิทานเรื่อง บ้านมืดของคุณยายกระต่าย (การให้ความช่วยเหลือ) และนิทานเรื่อง กังหันลมแห่งการแบ่งปัน (การแบ่งปัน)

ด้านที่ 2 การมีจิตสาธารณะต่อครอบครัว ประกอบด้วยนิทานเรื่องตลาดซื้อสัตย์ (การพูดความจริง) และนิทานเรื่องกำลังใจก่อนออกเดินทาง (การปลอบใจ)

ด้านที่ 3 การมีจิตสาธารณะต่อโรงเรียน ประกอบด้วยเข้าวัดเพื่อทำดี (การรักษา ของใช้ส่วนรวม) และนิทานเรื่องห้างภาษาถิ่น (การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่)

ด้านที่ 4 การมีจิตสาธารณะต่อสังคม ประกอบด้วยโรงเรียนของเด็กดี (การรักษา ทรัพยากรส่วนรวม) และนิทานเรื่องไม่เสียสละ (การเสียสละ)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ “ก๊วนป่วนเมือง” จำนวน 8 เรื่อง โดยให้นักเรียน รับฟังนิทานและพิจารณาภาพประกอบ จากนั้นร่วมสนทนาและตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของ ตัวละคร วิเคราะห์พฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม และเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน แล้วทำ กิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น การวิเคราะห์และจำแนกพฤติกรรม การเลือกแนวทางการปฏิบัติตน และการ เสนอแนวทางการมีจิตสาธารณะ ก่อนร่วมกันสรุปแนวคิดและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การสร้างแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างแบบประเมิน

2.2. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ 8 ด้าน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ การพูดความจริง การเสียสละ การปลอบใจ การรักษาสัญญา การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การรักษาทรัพยากรส่วนรวม และการแบ่งปัน เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างข้อคำถาม

2.3 สร้างแบบประเมินตนเองให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ของแต่ละด้าน ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ทำเป็นประจำ ทำบ่อย ทำบางครั้ง ทำน้อย และไม่เคยทำ ก่อนลงมือเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของระดับคะแนนด้วย ภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย และ ยกตัวอย่างสถานการณ์ก่อนทำแบบประเมิน ซึ่งในการประเมินผู้วิจัยได้อ่านรายละเอียดข้อคำถาม และนักเรียนเป็นผู้ ประเมินด้วยตนเอง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ทำเป็นประจำ

ระดับ 4 หมายถึง ทำบ่อย

ระดับ 3 หมายถึง ทำบางครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ทำน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เคยทำ

และกำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนรวม โดยแบ่งระดับคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพชุดนิทานพอดแคสต์ โดยมีขั้นตอน การตรวจสอบ ดังนี้

1.1 นำชุดนิทานพอดแคสต์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความ เหมาะสม พร้อมปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.2 นำชุดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยใช้ แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการประเมินพบว่า ทุกแผนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม อยู่ระหว่าง 4.50–5.00 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก จากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุง

1.3 นำชุดนิทานที่ผ่านการตรวจสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงก่อน นำไปใช้จริง

2. ขั้นตอนการตรวจสอบแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบ ดังนี้

2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.1.1 นำแบบประเมินตนเองที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม และความเหมาะสมของข้อคำถาม ภาษา และรูปแบบของแบบประเมิน แล้วปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.2 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาทางการศึกษา 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) กำหนดเกณฑ์การยอมรับที่ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.50 และแบบประเมินทั้งฉบับมีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.93 แสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับที่เหมาะสม

2.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

2.2.1 นำแบบประเมินตนเองที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน โดยชี้แจงให้นักเรียนตอบแบบประเมินตามความเป็นจริง และแจ้งว่าผลการประเมินจะไม่มีผลต่อผลการเรียน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับที่ 0.70 ขึ้นไป แล้วนำผลการวิเคราะห์ไปปรับปรุงแบบประเมินก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

กระบวนการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยผู้วิจัยดำเนินการประเมินจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) จากนั้นจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ “ก๊วนป่วนเมือง” และประเมินจิตสาธารณะหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) แล้วนำผลการประเมินก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกัน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดแทรกคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ 1 ด้าน และบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนด ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการประเมินก่อนเรียน (Pretest) โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) จำนวน 1 ครั้ง

ระยะที่ 2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ ชุด “ก๊วนป่วนเมือง” จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ รวม 8 ครั้ง

ระยะที่ 3 ดำเนินการประเมินหลังเรียน (Posttest) โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) จำนวน 1 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มาแปลผลเป็น 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test หรือ Paired Samples t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานพอดแคสต์ในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน จากนั้นนำมาพัฒนาชุดนิทานพอดแคสต์ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแผนจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือ พบว่าชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าคุณภาพ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าคุณภาพนิทานพอดแคสต์ ชุด “ก๊วนป่วนเมือง”

หน่วยที่	ชื่อนิทาน	M	S.D.	แปลผล
การมีจิตสาธารณะต่อเพื่อน				
1	บ้านมืดของคุณยายกระต่าย (การให้ความช่วยเหลือ)	4.74	0.15	เหมาะสมดีมาก
2	กั๊กหันลมแห่งการแบ่งปัน (การแบ่งปัน)	4.75	0.13	เหมาะสมดีมาก
การมีจิตสาธารณะต่อครอบครัว				
3	ตลาดซื้อสัตย์ (การพูดความจริง)	4.79	0.08	เหมาะสมดีมาก
4	กำลังใจก่อนออกเดินทาง (การปลอบใจ)	4.91	0.10	เหมาะสมดีมาก
การมีจิตสาธารณะต่อโรงเรียน				
5	เข้าวัดเพื่อทำดี (การรักษาของใช้ส่วนรวม)	4.81	0.02	เหมาะสมดีมาก
6	ห้างภาษาถิ่น (การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่)	4.79	0.11	เหมาะสมดีมาก
การมีจิตสาธารณะต่อสังคม				
7	โรงเรียนของเด็กดี (การรักษาทรัพยากรส่วนรวม)	4.60	0.07	เหมาะสมดีมาก
8	ไฟเสียสละ (การเสียสละ)	4.64	0.14	เหมาะสมดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ทุกหน่วยการเรียนรู้โดยการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมดีมาก

2. การศึกษาผลของการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ ต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำเสนอผลได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะต่อเพื่อน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	25	18.67	3.05	10.81	< .001
หลังเรียน	34	25	23.44	1.18		

จากตารางที่ 2 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการมีจิตสาธารณะต่อเพื่อน หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเท่ากับ $M = 23.44$ $S.D. = 1.18$ สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ $M = 18.67$ $S.D. = 3.05$ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะต่อครอบครัว ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	25	17.77	0.99	8.71	< .001
หลังเรียน	34	25	23.15	3.70		

จากตารางที่ 3 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการมีจิตสาธารณะต่อครอบครัว หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเท่ากับ ($M = 23.15$ S.D. = 3.70) สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ $M = 17.77$ S.D. = 0.99 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะต่อโรงเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	25	20.52	3.02	6.97	< .001
หลังเรียน	34	25	23.77	0.79		

จากตารางที่ 4 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการมีจิตสาธารณะต่อโรงเรียน หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเท่ากับ $M = 23.77$ S.D. = 0.79 สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ $M = 20.52$ S.D. = 3.02 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะต่อสังคม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	25	19.74	4.49	5.83	< .001
หลังเรียน	34	25	23.82	0.76		

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการมีจิตสาธารณะต่อสังคม หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเท่ากับ $M = 23.82$ S.D. = 0.76 สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ $M = 19.74$ S.D. = 4.49 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	100	76.70	8.61	12.4	< .001
หลังเรียน	34	100	94.17	2.22	4	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการมีจิตสาธารณะทั้ง 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ มีค่าเท่ากับ ($M = 94.17$, S.D. = 2.22) สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทานพอดแคสต์ ($M = 76.70$, S.D. = 8.61) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานพอดแคสต์อยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคปกติ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขต บางนาในด้านการมีจิตสาธารณะ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีจิตสาธารณะต่อเพื่อน ด้านการมีจิตสาธารณะต่อครอบครัว ด้านการมีจิตสาธารณะต่อโรงเรียน และด้านการมีจิตสาธารณะ ต่อสังคมผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน การประเมินตนเองของนักเรียนหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ในทุกด้านทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้นิทานพอดแคสต์ ซึ่งมีส่วน ช่วยส่งเสริมและพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพชุดนิทานพอดแคสต์ พบว่าชุดนิทานพอดแคสต์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีคุณภาพมีความเหมาะสมดีมาก ทั้งในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบสื่อ และด้านความเหมาะสมในการนำไปใช้กับ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างนิทาน หลักการ ออกแบบสื่อ พอดแคสต์ และแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะอย่างเป็นระบบ ก่อนนำมาวิเคราะห์ และออกแบบเนื้อหา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและพัฒนาการของผู้เรียน นอกจากนี้ชุดนิทานพอดแคสต์ชุด “ก๊วนป่วนเมือง” ได้รับการออกแบบให้มีเนื้อหาใกล้ตัวผู้เรียน ผ่านตัวละคร เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ของตนเองกับเนื้อหาในนิทานได้ง่าย เกิดความเข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของจิตสาธารณะต่อเพื่อน ครอบครัว โรงเรียน และสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม ตามแนวทาง การสร้างพอดแคสต์ของเว็บไซต์ Spotify for Creators (2023) ที่ให้คำแนะนำผู้สร้างพอดแคสต์ว่าต้องคำนึงถึง การสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจและมีเอกลักษณ์ โดยเนื้อหา บุคลิกและน้ำเสียงของผู้เล่า ดนตรี เสียงประกอบ และลำดับ การนำเสนอ การออกแบบอีกทั้งชุดนิทานพอดแคสต์เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน ยังสอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาทักษะด้านเจตพิสัย ของ Khunkaew (2023) ที่สรุปว่า ระดับพฤติกรรม ด้านทักษะพิสัย เริ่มจากระดับ ต่ำสุดจนถึงระดับสูงสุด การรับรู้โดยเริ่มจากการรู้จัก อยากรับรู้ และคัดเลือกรับรู้ ตามด้วยการตอบสนอง และการ สร้างคุณค่าโดยการยอมรับ ตามด้วยการจัดระบบคุณค่าจนสร้างเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลนั้น ๆ โดยชุด นิทานพอดแคสต์ มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับการพัฒนาด้านจิตพิสัยของผู้เรียน และการพัฒนา นิทานพอดแคสต์ มีความสอดคล้องกับการสร้างสื่อพอดแคสต์ในงานวิจัยของ Kaewthong & Khamara (2023) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อพอดแคสต์ เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ เอเชียตะวันออก 2 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่คำนึงถึงการกล่าวนำเรื่องที่นำเสนอ การวางลำดับเรื่องราว อย่างเหมาะสม การใช้เสียงประกอบคำบรรยาย มีรูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา การใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม เป็นสื่อ ที่กระตุ้นความสนใจ สร้างการเรียนรู้ได้ มีบทสรุปที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ส่งผลให้สื่อที่พัฒนาได้รับผลการประเมินความ พึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่การพัฒนาชุดนิทานพอดแคสต์ “ก๊วนป่วนเมือง” ที่ผ่านกระบวนการออกแบบ อย่างเป็นระบบ มีความเหมาะสมของเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และพัฒนาการของผู้เรียน โดยสามารถนำไปใช้เป็น สื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น แนวทางในการพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในบริบทการศึกษาไทยต่อไป

2. ผลการศึกษาผลของการใช้นิทานพอดแคสต์ต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากใช้นิทานพอดแคสต์ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรม จิตสาธารณะสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งในด้านจิตสาธารณะต่อเพื่อน ครอบครัว โรงเรียน และสังคม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิทานพอดแคสต์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีเนื้อหาที่สอดแทรกสถานการณ์ เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น การรับผิดชอบต่อหน้าที่ การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และการอยู่ร่วมกัน ในสังคมอย่างเหมาะสม โดยนำเสนอผ่าน ตัวละครและเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้นักเรียนสามารถ เชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

ของตนเองได้ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจ ตระหนักรู้ และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะที่เหมาะสมมากขึ้น นอกจากนี้การใช้สื่อในรูปแบบ พอดแคสต์ยังช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนผ่านการเล่าเรื่องด้วยน้ำเสียงและลำดับเหตุการณ์ที่ชวนติดตาม ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการ มีส่วนร่วมทางความคิด และสามารถซึมซับข้อคิดที่แฝงอยู่ในนิทาน ได้อย่างเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับ Noppakun & Jariyathatkon (2023) ที่ได้ศึกษาการใช้ชุดนิทาน ภาพยนตร์ 16 สONGภาษาในห้องเรียนมอนเตสซอรีเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยมีคุณธรรมจริยธรรมหลังการใช้ชุดนิทานภาพยนตร์ 16 สONGภาษา สูงกว่าก่อนการใช้ชุดนิทาน ภาพยนตร์ 16 สONGภาษาตามแนวคิดมอนเตสซอรี การเรียนรู้ผ่านเรื่องราวจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ คุณค่าทางสังคม และจริยธรรมได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการกระทำ และผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครในเรื่อง การใช้นิทานพอดแคสต์ในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน ยังสอดคล้อง กับเทคนิคการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน คือ การทำตามแบบอย่าง ดังที่ Erbsuwansiri (2021) ได้กล่าวถึงการใช้ตัวแบบที่เด็กชื่นชอบมาให้เกิดสังเกต พฤติกรรมแล้วปฏิบัติตาม โดยการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้ให้นักเรียนฟังนิทานพอดแคสต์จากนั้นสังเกตพฤติกรรมที่ดีของ ตัวละครในเรื่อง ซึ่งเกี่ยวข้อง กับการทำประโยชน์เพิ่มส่วนร่วม ซึ่งจะสามารถทำให้นักเรียนได้พัฒนา จิตสาธารณะ ของตนเอง ให้มีเพิ่มขึ้นต่อไป โดยการใช้สื่อ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพอดแคสต์ มีผลการประเมินจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งด้านจิตสาธารณะต่อเพื่อน ต่อครอบครัว ต่อโรงเรียน และต่อสังคม ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพอดแคสต์ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกนิทานที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน และสอดแทรกพฤติกรรม ด้านจิตสาธารณะที่ต้องการส่งเสริม เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น การแบ่งปัน การรับผิดชอบ และการดูแลส่วนรวม ควรจัด กิจกรรมสนทนา การตั้งคำถาม และการสะท้อนคิดภายหลังการฟัง เพื่อให้นักเรียนได้เชื่อมโยงข้อคิดจากนิทาน กับประสบการณ์ของตนเอง และนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

2. สถานศึกษาสามารถนำแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพอดแคสต์ไปประยุกต์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมจิตสาธารณะของผู้เรียน โดยสนับสนุนให้ครูร่วมกันพัฒนาและแลกเปลี่ยนนิทานพอดแคสต์ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและบริบทของนักเรียน รวมทั้งพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง และบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และนำพฤติกรรมด้าน จิตสาธารณะไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารและจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้การแต่งและผลิตนิทาน พอดแคสต์ด้วยตนเอง

2. การศึกษาความคงทนของพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานพอดแคสต์

3. การเปรียบเทียบผลของการใช้นิทานพอดแคสต์ นิทานภาพเคลื่อนไหว และการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

References

- Bangpakok Samutprakan Hospital. (2021). *Enhancing child development through storytelling*. https://www.bpksamutprakan.com/care_blog/view/173 (in Thai)
- Buasuan, P. (2024). *Life skills essential for learners in the modern world: Empowering the creation of skill frameworks, learning ecosystems, and drive strategies*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Clark, C. & Picton, I. (2020). *Children and young people's engagement with podcasts before and during lockdown*. National Literacy Trust. <https://literacytrust.org.uk/research-services/research-reports/children-and-young-peoples-engagement-with-podcasts-before-and-during-lockdown/>
- Erbsuwansiri, U. (2021). *Psychology for teachers* (6th ed.). Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Kaewthong, N. & Khamara, P. (2023). Development of Podcast Media for Teaching Asian History Part 2 for Grade 11 Students. *Journal of Interdisciplinary Research and Educational Innovation*, 2(2), 43-52. (in Thai)
- Kaur, J. (2024). Building skills in primary school children through storytelling. *ShodhKosh. Journal of Visual and Performing Arts*, 5(1), 1135-1140. <https://doi.org/10.29121/shodhkosh.v5.i1.2024.2864>
- Khlaisang, J. (2020). *Systematic production and use of media for 21st-century learning* (2nd ed.). Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Khunkaew, A. (2023). *Modern educational testing, measurement, and evaluation*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Noppakun, J. & Jariyatatsakorn, K. (2023). Using bilingual Kaph Chabang 16 storybook sets in a Montessori classroom to promote moral and ethical values in early childhood children. *Journal of Education Burapha University*, 34(2), 1-13. (in Thai)
- Ministry of Education. (2017). *Indicators and core learning content of the learning area (Revised Edition B.E. 2560) according to the Core Curriculum for Basic Education, B.E..* Agricultural Cooperative Printing House of Thailand. (in Thai)
- Mungkhunkhot, S. & Nakhunsong, T. (2022). Storytelling Activity with Hypothetical Situation to Support Moral of Early Childhood Children. *Pimonthram Research Institute Journal*, 9(1), 99-112. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2025). *Handbook for learning management according to the early primary education curriculum (Grade 1-3) B.E. 2568*. Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (in Thai)
- Soares, C. (2026). Podcasts: A tool for teaching and learning. *Artefactum-Revista de Estudos Interdisciplinary*, 25(1), Article e2681. <https://doi.org/10.23900/artefactum.v25i1.2681>
- Spotify for Creators. (2023). *The art of podcast storytelling featuring Spotify experts*. <https://creators.spotify.com/resources/create/podcast-storytelling>

Suwannawong, W. & Nanthasri, W. (2021). The development of moral characteristics in young children by the use of moral fables storytelling experiential learning in Anuban Wipawee School in Bueng Kan province, Thailand. *Journal of Management and Technology UMT*, 18(2), 224-236. (in Thai)

ผู้เขียน

อาจารย์บุญญฤทธิ์ เจริญสูง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา

เลขที่ 398 ถนนรามคำแหง2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250

E-mail: boonyarit.j@rumail.ru.ac.th

อาจารย์ทิพย์นที ญาณโสภณ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา

เลขที่ 398 ถนนรามคำแหง2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250

E-mail: thipnatee.y@rumail.ru.ac.th

